

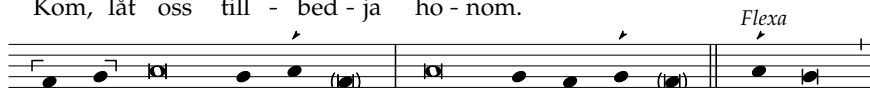
FÖR AVLIDNA LAUDES

Antifon till invitatorium

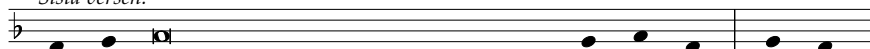
(6)
För Her - ren, Ko - nung - en, är al - la le - van - de.

Kom, låt oss till - bed - ja ho - nom.

Sista versen:

Ä - ra vare Fadern och Sonen och den heli - ge An - de. Så - som

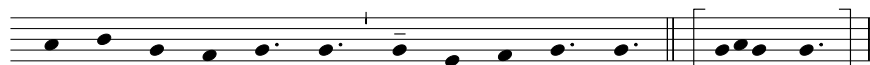

det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från evighet ...

Hymn

Tro - fas - te Gud, som li - vet i oss tän - der ...

A - men.

Antifon 1

Antifonen upprepas

(4*)
Låt de ben som du har kros - sat få fröj - da sig.

Antifon 2

(3)

Her - re, räd - da mig från dö - den, låt mig in - te gå in

ge - nom döds - ri - kets por - tar.

Jag tänk - te: *Flexa*

Antifon 3

(4*)

Jag vill lov - sjung - a Her - ren så läng - e jag le - ver.

Flexa

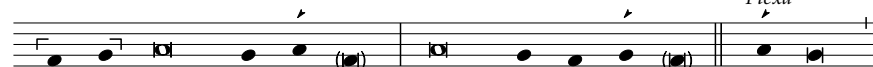
Antifonen upprepas

eller:

(6)

Allt vad an - da har, lo - va Her - ren!

Flexa

Kort responsorium

R. Jag vill upp - hö - ja dig, o Her - re, + ty du har dra - git

mig ur dju - pet. V. Du har förvandlat min kla - gan till ju - bel,

+ ty ... V. Ära vare Fa - dern och So - nen och den he - li - ge An - de. R.

Antifon till Benedictus

(2)

Jag är upp-stån-del-sen och li - vet. Den som tror på
mig skall le - va ä - ven om han dör. Och den som le - ver
och tror på mig skall ald - rig nå - gon - sin dö.

Första versen:
Väl - sig - nad är Her - ren, Israels Gud, som besöker sitt folk och

Följande verser:
ger det frihet.